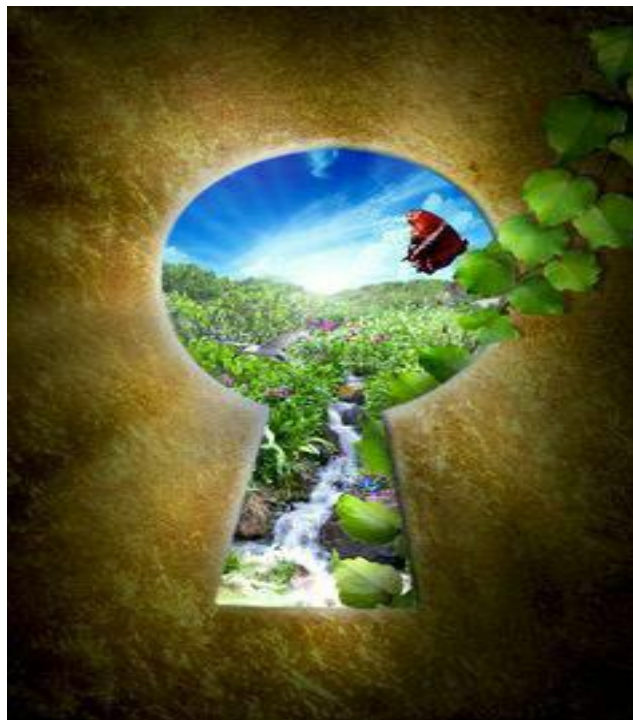

ماه مبارک رمضان

کیانوش نریمانی

تابستان ۱۳۹۰

باید دانست

نه فقط ماه مبارک رمضان

بلکه هرماه با هرنام را می توان دارای حریم نموده
و آن ماه را آغازی برای ایجاد تغییر نگرش و دیدگاه
آن ماه می تواند همانند ماه مبارک رمضان قمری باشد

یا

یکی از ماه های میلادی و یا شمسی
مهم این است انسان آگاه و آگاه تر گردد

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ماه مبارک رمضان

ماه مبارک رمضان آمد گویی همین دیروز بود که عید فطر فرا رسید و هم کیشان به هم تبریک می گفتند .

تبریک بابت یک ماه عبادت ؛ ولی نه فقط برای یک ماه عبادت نبود چون در طول ماه و سال عبادت صورت می گیرد .

این تبریک ؛ تبریک خاص است یعنی یک ماه عبادت همراه با اطاعت روزه دار بودن آن هم بصورت کامل عبادت همراه با اطاعت برای نشان دادن بندگی خود به خالق می باشد.

روزه دار بودن فقط نخوردن و نیاشامیدن نیست بلکه روزه واقعی حکمرانی بر نفس است.

اینکه انسان امیر خود باشد نه هوای نفسانی امیر او باشد .

امیری بر دیگران کاری است بسیار آسان ؛ لیکن امیری بر نفس خاص بندگان واقعی حضرت حق است و بس.

چه زیباست ماه مبارک رمضان چون معروف است به ماه مهمانی خدا ؛

ولیکن میزبانی با چنین خصوصیات همیشه و در همه حال مهمانی

می دهد ولی اینکه آیا انسان لایق مهمان شدن چنین میزبانی هست یا

نه فقط به خودش و اعمالی که انجام می دهد بستگی دارد.

انسان اگر در طول عمر مراقب پندار ؛ گفتار و کردار خود باشد مهمان

واقعی خالق یگانه خواهد بود.

فراموش نشود انسان چه بنده ... باشد چه برده هوای نفسانی ؛ از آنجایی که خالق یگانه بسیار رحمان و رحیم است همواره از برکات و نعمت های آفریننده خود بهره برده و خواهد برد.

اوست تنها رزاق

ماه مبارك رمضان

رمضان در لغت به معنای سوزاننده و ماه مبارك رمضان را ماه سوزاننده گناهان می شناسند.

حال این سوال پیش می آید که آیا واقعا در ماه مبارك رمضان گناه یا گناهان تمامی افراد سوزانده می شود؟

اگر چنین باشد پس می توان یازده ماه سال را به انواع و اقسام بزه و اعمال ناشایست روی آورد به امید اینکه در ماه مبارك قلم بر همه زشتی ها و پلیدی ها کشیده می شود.

خیر؛ بلکه ماه مبارك رمضان به عنوان الگو و مربی است که راه و رسم سالم زندگی کردن را می آموزد.

یعنی یک ماه آموزش جدید و دریافت پاداش عمل جهت طی کردن یازده ماه زندگی.

ماه مبارك رمضان سراسر درس است و می بایستی این آموزش ها به صورت کاربردی در مابقی عمر و زندگی پیاده شود.

از این رو می بایست در مورد شناخت این ماه مبارك تغییر نگرش و دیدگاه ایجاد شود و انسان بیندیشد که آیا می خواهد که آموزه های این ماه مبارك را سرلوحه امورات روزانه و کلی خود قرار دهد یا خیر؟

آیا می داند که تغییر سخت است ولی شدنی است؟

انسان با پشت سر نهادن گذر عمر و کسب تجارب متوجه می شود اگر خواست برای تغییر دارد باید خواست خود را ارزیابی نماید که تا چه

میزان و حد و اندازه باید درس های این ماه رابه صورت کاربردی عمل

نماید .

آیا خواست خود را قوی کرده و یا با اولین ناملایمات و سختی راحت ترین راه را که همانا راه قبل بوده انتخاب می نماید ؟

آیا پذیرش این را دارد که قبول نماید اگر مسائل روحی روانی دارد نشان از روش زندگی اشتباهی است که در پیش گرفته یا اینکه همواره دیگران را عامل نابهنجاری ها می داند ؟

اینکه معنای درستی از اصول زندگی را نداشته و فقط به داشته های اکتسابی، القایی، الهامات درک نشده و انتخابی بدون تحقیق اکتفا نموده ، باید دانست خواست ریشه در نیاز دارد و تا زمانی که این نیاز احساس نشود در فرد خواستی بوجود نمی آید.

اگر به همین زندگی که در پیش رو دارید راضی هستید هرگز خواست به تغییر ایجاد نمی شود.

ولی وقتی که با دریافت آموزش ها به جایگاه انسانی که همانا اشرف مخلوقات است پی برده شود ناخداگاه این سوال پیش می آید که در جایگاه خود ایستاده یا نه.

اگر در وجود انسان صداقت با خود ایجاد شده باشد متوجه خواهد شد که با جایگاه حقیقی خود فاصله دارد و می بایستی مسیر رسیدن به جایگاه انسانی را طی نماید لذا باعث انگیزه شده و نیاز به حرکت بسوی معنویت و فطرت وجودی خود را احساس می نماید.

پس از احساس نیاز متوجه خواهد شد که باید کاری صورت پذیرد .

لذا با خواست و پذیرش اینکه در راه با پستی و بلندی روبرو خواهد شد سختی کار را بجان خریده و با دریافت آموزش متوجه می شود که تغییرات به آرامی و با اعمال پیوسته ؛ پایدار بوده و اکثر قریب به اتفاق تغییرات ناگهانی پایدار نخواهد ماند.

در ادامه با کسب دانستنی های لازم انسان متوجه می شود که داشته های قبلی برای حرکت جدید کارآمد نبوده و با ایجاد تغییر نگرش و دیدگاه در آموزش های اکتسابی ؛ القایی و انتخابی های ناصحیح ، آگاه می گردد با یک ماه روزه گرفتن ؛ نخوردن و نیاشامیدن گناهان بخشیده نخواهد شد بلکه باید فرا بگیرد که با حلول عید فطر آموزه های ماه مبارک نه تنها به پایان نرسیده بلکه تازه شروع کار است و می بایستی آموزش ها را لحظه به لحظه وارد زندگی خود نمود.

ماه مبارک آموزش می دهد که قرار است در این ماه با بند بند وجود روزه دار بودن را آموخت یعنی روزه دار کسی است که با حواس جاری در انسان و همواره و در همه حال روزه بود.

انسان در پس آموزش با مبدا خود آشنا شده و درمی یابد که از نظر ساختار و بخصوص در ماهیت فردی در چه جایگاهی قرار دارد و به معنای ساده تر آشنایی با نفس را می آموزد و اینکه در چه مرحله ای از مراحل نفسانی قرار دارد.

آنچه مسلم است اعمال نابهنجار و ناشایست در ادامه انسان را درگیر هوای نفسانی ((مرحله اماره)) می نماید که در این مرحله انسان بدون آموزش وتفکر فقط به جهت رسیدن به خواسته های حیوانی می اندیشد انسان به جهت مشخص شدن مسیر حرکتی خود نیازمند شناخت مبدا

بوده و شناخت مبدا نیازمند شناخت حرکت انسان در مراحل نفسانی فردی می باشد .

تغییر نگرش و دیدگاه انسان را با خود بدون نقاب آشنا نموده ؛ سپس مقصد و چگونگی طی مسیر را نمایان می سازد که این همانا ایمان به راه است که هرگز بدون خواست و آموزش و کاربردی عمل کردن به آموزش ها میسر نمی شود.

انسان می آموزد که با باور خود و در ادامه اعتقاد به خود و شکل گیری ایمان به خود ؛ خود واقعی نه خود ساخته شده توسط رویا ؛ بلکه با رویارویی با خود واقعی می توان به نغییرات دست یافت و راه نمایان شده با نور ایمان را طی نمود.

با بهره گیری از ره توشه های راه زندگی چگونگی طی مسیر و عملکرد به دریافت ها می توان ویژگی های یک روزه دار واقعی را فراگرفت.

پندار که یکی از ره توشه های راه زندگی است عامل مهمی برای ایجاد تغییر نگرش و دیدگاه محسوب می گردد و نقش بسزایی در این امر دارد.

قبل از اینکه فرد با آموزش های جدید آشنا شود فقط با داشته های قبلی که همان ره توشه های اکتسابی ، القایی و انتخابی بدون تحقیق و

آموزش های لازم بوده به امورات خود می پرداخته و نیازی به تغییر را احساس نمی کرده حال که بر اثر رخداد و یا تلنگر نیاز به تغییر را

احساس نموده حرکت را آغاز و متوجه می شود که نوع نگرش و دیدگاه خود را نیز می بایستی تغییر دهد که باور همین موضوع موجب تغییرات ریز و درشت می گردد.

در ادامه هر قدر بیشتر می آموزد بیشتر متوجه می شود که روزه گرفتن فقط نخوردن و نیاشامیدن نبوده بلکه به گونه ای جدید به این عمل انسانی الهی باید نگاه کرد .

می آموزد که گفتار نیز باید تغییر کند و نباید همانند گذشته با الفاظ ناشایست نه تنها در این ماه مبارک بلکه در طول عمر موجب آزار و اذیت هموعان نشده و فرا میگیرد که گفتار می بایستی به گونه ای باشد تا بتوان با دیگر هموعان ارتباط صمیمی که نشان از تغییرات کلی و جزیی است برقرار نماید و خواهد دانست تمامی آموزش ها می بایستی کاربردی شود تا موثر واقع گردد.

در پس پندار و گفتار آنچه آموزش ها را نمایان می سازد کردار است. باید توجه داشت که کردارهای بدون آموزش و تفکر زندگی هولناک و دردناکی را رقم می زند در پس تغییر نگرش و دیدگاه کردار نیز تغییر کرده و در این ماه مبارک فرد یاد می گیرد هرگامی که برمیدارد چه مادی چه معنوی فقط برای تقرب به ا... بوده و می بایستی رضای خالق اصل اولیه زندگی گردد.

با کردار سالم تغییرات پنداری فرد هویدا شده و با به کارگیری آموزش ها چنانچه اصولی و درست عمل شود هر لحظه حرکت به سمت موفقیت و رضایت درونی را احساس می کند که این حس همان تجربه عمل است. اگر اصولی ؛ درست و کاربردی نباشد حاصل مساوی است با آشفته گی و هراس .

در پی تغییرات پنداری فرد متوجه می شود که در برخی از موارد با افرادی چه دور و چه نزدیک مسائلی دارد که نمی تواند از آنها بگذرد

و همواره در فکر انتقام و یا کینه توزی بوده و در پس آموزش در می یابد که یکی از سدهای بسیار بزرگ مقابل تغییر همین کینه توزی و حس انتقام جویی است و یا اینکه متوجه می شود که چه اشتباهات فاحشی را انجام داده که زندگی فعلی حاصل آن اشتباهات است و درمی یابد که می بایستی با بخشش خاص ماه مبارک رمضان آن هم نه بصورت سوری بلکه بخشش ریشه ای باشد تا بخشیده شود و راه رسیدن به مقصد را هموار نماید.

با حلول ماه مبارک رمضان و با آغاز هر تغییری شور و هیجان در فرد ایجاد می شود که موجبات حرکت را مهیا می نماید.

لیکن با دیدن آموزش و عمل کردن به آن متوجه می شود که این حرکت فقط یک حس اولیه و یا همان انگیزه بیرونی بوده که فعلی را نمایان می سازد و اگر اینگونه باقی بماند فروکش شده ، سرد و سپس خاموش می شود که متاسفانه مشاهده می شود بعد از عید سعید فطر زندگی به روال قبل از ماه مبارک برگشته و گویا اثری از تغییرات نیست برای اینکه اثر تغییرات ماندگار و پایدار باشد می بایستی عشق اولیه که شور و هیجان است و خام می باشد به عشق پایدار و پخته تبدیل گردد که میسر نمی شود مگر اینکه شور به شعور تبدیل شود.

یعنی انگیزه بیرونی با آموزش و عملکرد به انگیزه درونی تغییر یابد و آنگاه است که تغییرات ماندگار بوده و موجب رشد و صعود انسان می گردد

که گویند:

رسد آدمی بجایی که بجز خدا نبیند

یا توجه به مختصر شرح فوق متوجه می شویم ره توشه ها در تغییر نگرش و دیدگاه در کلیه مراحل زندگی لازم بوده و موجبات رشد فردی و جمعی را مهیا می سازد .

با نگرش جدید ؛ ماه مبارک رمضان ؛ ماه برداشت تلاش یازده ماه گذشته و حضور در مهمانی خالق یگانه مساوی است با دریافت پاداش عمل و اینکه فرد می آموزد در لحظه لحظه زندگی می بایستی عبادت و اطاعت را سرلوحه کار خود قرار دهد .

نه اینکه با آغاز ماه مبارک وارد مرحله تغییرات پنداری ؛ گفتاری و کرداری شود و با حلول عید سعید فطر و آغاز ماه جدید تمامی اعمال ماه مبارک را به فراموشی سپرده و اعمال قبلی خود را از نوع آغاز نماید.

انسان چنانچه خواهان پایداری در تغییرات جدید باشد با دیدگاه حاصله در یک ماه روزه داری متوجه می شود که سالم زندگی کردن مربوط به مقطع خاصی نمی باشد.

باید آموخت با پهن کردن سفره افطاری رنگین و سیر کردن شکم

افرادی که همیشه دارند تا آنقدر بخورند که اضافه هم بیاورند هرگز کمک به هم نوع را فرا نخواهیم گرفت.

باید دانست روزه گرفتن به شرط تجارت با خالق یگانه باطل بوده بلکه اثبات بندگی بر تجارت اولویت دارد و اینکه با تربیت نفس امیر نفس خود بود نه برده هوای نفسانی .

شب قدر فقط شب های عنوان شده نبوده بلکه به عنوان شناخت و معرفت انسان نامگذاری شده است .

لذا هر لحظه که انسان از اعمال بزه و ناشایست دوری نموده و مرتکب اعمال ناپسنده قبل نگردد همان لحظه ؛ لحظه قدر او بوده و پایه گذار زندگی جدید می باشد.

کیانوش نریمانی

مرداد ۹۰ مصادف با ماه مبارک رمضان